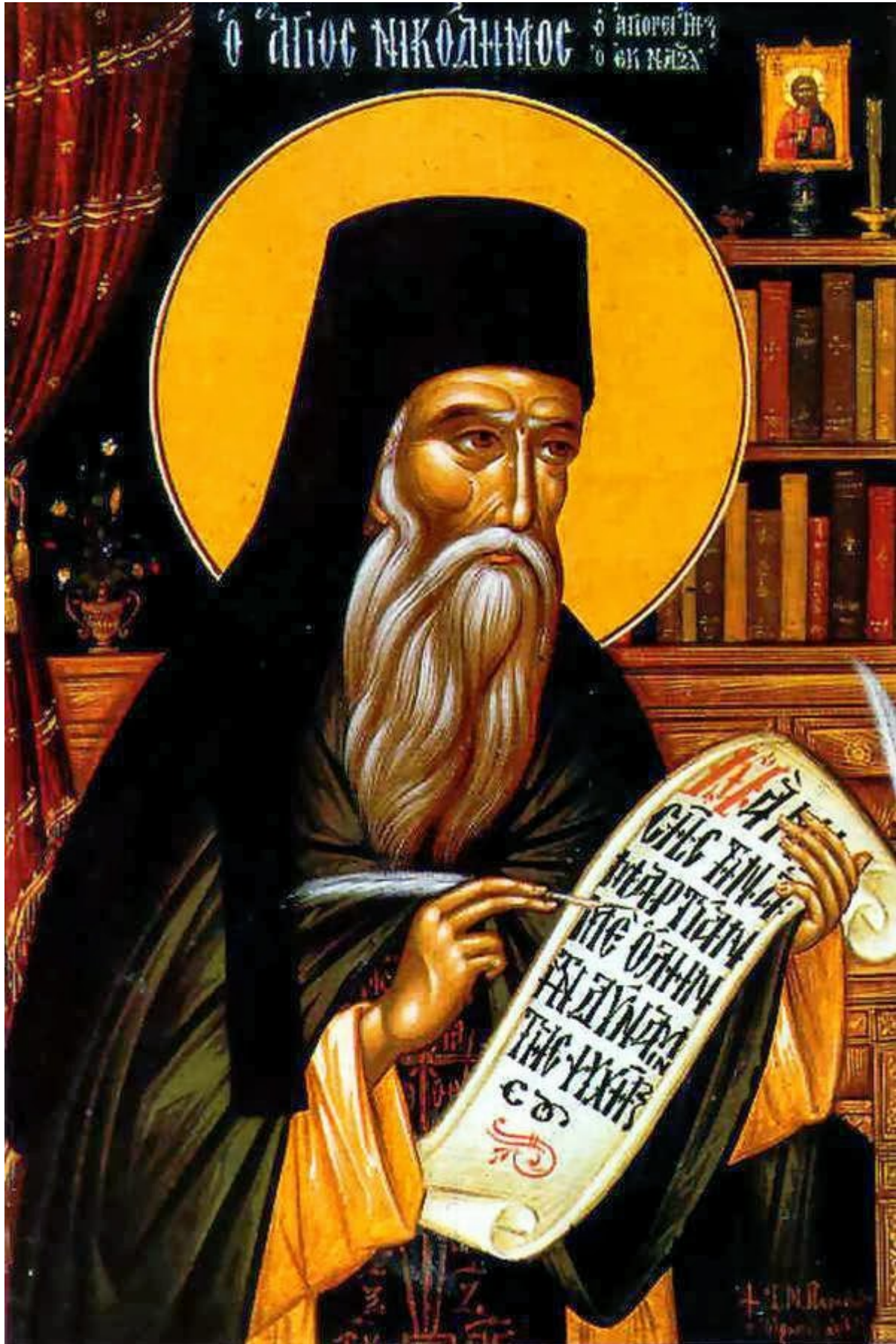

Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης: Τι πρέπει να κάνει κανείς, όταν μάθει, πως ο αδελφός του έσφαλε

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

αρέσει. Ούτε και να ταραζέσθε, όταν δήτε κανένα πράγμα, το οποίο εκ πρώτης όψεως φαίνεται πως είναι άπρε-πο. Όχι, αλλά κάνετε υπομονή και σκεφθήτε καλά, μήπως ο λόγος εκείνος είναι ωφέλιμος και καλός και εκείνος που τον λέει έχει σκοπό και διάθεσι να σας ωφελήσει και να σας διορθώσει· εσείς όμως από το πάθος που έχετε σκανδαλίζεσθε και, πιστεύοντας στις υποψίες σας, νομίζετε ότι είναι σκληρός ο λόγος εκείνος και ονομάζετε αυτόν που τον λέει σκανδαλοποιό και φιλοτάραχο.

Όμοια και όταν δήτε και μάθετε πως, ας υποθέσουμε, ένας αδελφός σας έκανε κακό, μη σκανδαλίζεσθε και ταραζέσθε και αρχίζετε αμέσως τις κατηγορίες, αλλά να εξετάζετε πρώτα, αν είναι αληθινό εκείνο που μάθα-τε. Διότι όχι μόνο η ακοή του ανθρώπου ψεύδεται και κάνει λάθη, αλλά πολλές φορές και τα ίδια του τα μάτια τον απατούν και του δείχνουν αλ-λο αντί άλλου· το κουπί το δείχνουν τσακισμένο μέσα στο νερό, και την γη, που είναι ακίνητη την δείχνουν ότι κινείται, όταν βρίσκεται σε καρά-βι. Γι' αυτό ο θεοφόρος Μάξιμος παραγγέλλει τα εξής· «Να μην ανέχεσαι τις υπόνοιές σου η και άλλων ανθρώπων για σκάνδαλα σε βάρος ωρισμένων άλλων. Διότι εκείνοι που παραδέχονται σκάνδαλα, που συμβαίνουν με οποιονδήποτε τρόπο η με την διάθεσι της ψυχής η χωρίς αυτήν, δεν γνωρίζουν την οδό της ειρήνης, που οδηγεί με την αγάπη τους εραστές της στην γνώσι του Θεού». Αφού δε βεβαιωθήτε πως το κακό εκείνο και η αμαρτία, που έκανε ο αδελφός, είναι αληθινό, τότε πρέπει να θυμηθήτε την εντολή του Θεού, που λέει· «Μην κρίνετε, για να μην κριθήτε» (Ματθ. 7,1). Έχετε χρέος δηλαδή να μη κατακρίνετε τον αδελφό εκείνο ως αμαρτωλό και φταίχτη, αλλά να πήτε εκείνο το λόγο, που είπε ένας Αββάς· «Σήμερα έσφαλε εκείνος ο αδελφός και αύριο σφάλω εγώ. Εκείνος έκα-νε μικρό σφάλμα, εγώ όμως κάνω μεγάλα σφάλματα».

Αλλά και αν είναι Πατριάρχης η Αρχιερέας η ιερέας η μοναχός η κα-ποιος άλλος μεγάλος και αξιωματούχος, αυτός που διέπραξε εκείνη την αμαρτία, μη σκανδαλισθήτε ούτε αυτό να γίνη εμπόδιο στον ευθύ δρόμο της αρετής και γκρεμισθήτε στην ίδια αμαρτία για το κακό παράδειγμα εκείνου, αλλά σκεφθήτε ως φρόνιμοι και συνετοί άνθρωποι και πείτε· «Τι σημασία έχει, που είναι Πατριάρχης και Αρχιερέας και ιερέας και μοναχός; Τι σημασία έχει που είναι Άρχοντας και Συγκλητικός και Βασιλιάς; και αυτός άνθρωπος είναι και τα ίδια πάθη, που έχουν όλοι οι άνθρωποι, έχει και αυτός.

Επομένως, ως άνθρωπος είναι ομοιοπαθής και έχει την ίδια φύσι, για-τι να είναι παράξενο που νικήθηκε από το πάθος και έσφαλε; Μήπως ει-ναι άγγελος η άϋλος η

μήπως το αξίωμα και το επάγγελμα, που έχει, τον έκανε ανώτερο από την ανθρώπινη φύσι; Όχι. Λοιπόν, γιατί να σκανδαλισθώ εγώ και να ταραχθώ; Γιατί να παρακινηθώ και εγώ να αμαρτήσω, επειδή αμαρτήσε εκείνος; η γιατί να παρακινηθώ να τον κατηγορήσω;

Πρέπει μάλιστα να τον σκεπάσω, όσο μπορώ και να καλύψω την αμαρτία του: α) για να μην ακούη και ο άλλος Χριστιανός και σκανδαλίζεται και αμαρτάνει, β) για να μη την ακούσουν και οι Εθνικοί και οι Αιρετικοί και χαρούν και κατηγορήσουν την Ορθόδοξη πίστι μας και βλασφημήσουν τον Χριστό, όπως και ο Δαβίδ παρήγγειλε στους Εβραίους να μη γνωστοποιήσουν τον φόνο του Σαούλ και του Ιωνάθαν, για να μην τον ακούσουν οι αλλόφυλοι και χαρούν· «Μη το αναγγείλετε στην Γεθ και μη το διαλαλήσετε στους δρόμους της Ασκάλωνος, για να μη χα-ρουν οι θυγατέρες των απερίτμητων» (Β Βασ. 1,20). γ) Διότι, αν εγώ σκεπάσω το αμάρτημα του αδελφού μου και ο Θεός θα σκεπάση και τα δικά μου αμαρτήματα, όπως έλεγε και ο Αββάς Ποιμήν· «Εάν καλύψουμε του αδελφού το αμάρτημα, θα καλύψη ο Θεός και τα δικά μας». Και δ) γιατί εκείνος, που δεν φανερώνει, αλλά σκεπάζει τα σφάλματα των πνευματικών του Πατέρων, που είναι οι Πατριάρχες και οι Αρχιερείς και ιερείς και Πνευματικοί και ιεροδιδασκαλοι, αυτός μοιάζει με τους δύο εκείνους καλούς γιουούς του Νώε, τον Σημ και τον Ιάφεθ, οι οποίοι δεν θέλη-σαν να φανερώσουν στους άλλους, αλλά ούτε να δουν μόνοι τους την γύμνωσι του πατέρα τους του Νώε και τον σκέπασαν με ρούχα πηγαίνοντας πίσω – πίσω, για να μη την δουν ούτε αυτοί ούτε οι άλλοι· «Τότε ο Σημ και ο Ιάφεθ αφού πήραν έναν μανδύα τον έβαλαν στον ώμο τους και με τα πρόσωπα γυρισμένα αλλού πήγαν πισωπατώντας και δεν είδαν την γύμνωσι του πατέρα τους» (Γεν. 9,23). Γι' αυτό, όπως αυτοί πήραν την ευλογία από τον σαρκικό τους πατέρα Νώε· «Ευλογημένος να είναι ο Κύριος ο Θεός του Σημ... να αυξήση ο Θεός τον λαό του Ιάφεθ» (Γεν. 9,26), έτσι και εκείνος, που σκεπάζει τα σφάλματα των πνευματικών του Πατέ-ρων, παίρνει ευλογία από αυτούς και από τον ίδιο τον Θεό. Αντίθετα πάλι, όποιος φανερώνει και διαπομπεύει και θεατρίζει στους άλλους τα σφάλματα των πνευματικών του Πατέρων, αυτός είναι ίδιος με τον Χαμ, τον διεστραμμένο εκείνο γιού του Νώε, ο οποίος όχι μόνο στάθηκε και είδε την γύμνωσι του πατέρα του Νώε, αλλά την φανέρωσε και στους αλ-λους αδελφούς· γι' αυτό πήρε και την κατάρα από τον πατέρα του να είναι δούλος στους αδελφούς του· αυτή την κατάρα κληρονομεί πνευματικά και εκείνος, που θεατρίζει το σφάλμα των πνευματικών του Πατέρων. Τι λέω; Όχι μόνο κατάρα παίρνει αυτός που διαπομπεύει τα σφάλματα των πνευματικών του Πατέρων, αλλά και άξιος θανάτου είναι. Διότι, αν εκείνος, που βρίζει και κακολογεί τον σαρκικό του πατέρα, είναι άξιος θανάτου, όπως ορίζει ο Θεός· «Όποιος κακολογεί τον πατέρα η την μητέ-ρα

του είναι άξιος θανάτου» (Έξοδ. 21,17), πόσο περισσότερο είναι α-ξιος θανάτου αυτός που κατηγορεί και θεατρίζει τους πνευματικούς του πατέρες; Διότι όσο ανώτερο είναι το πνεύμα από την φύσι και η ψυχή α-πο το σώμα, τόσο και οι πνευματικοί Πατέρες είναι ανώτεροι από τους φυσικούς και σαρκικούς Πατέρες. Και αν ο Θεός απαγορεύη να κατηγορή κάποιος τους πολιτικούς άρχοντες του λαού, διότι λέει· «Δεν θα κατηγορήσης τον άρχοντα του λαού σου» (Έξοδ. 22,28), πόσο περισσότερο άπαγορεύει να κατηγορή κανείς τους εκκλησιαστικούς άρχοντες του λαού, όπως είναι οι Πατριάρχες, οι Αρχιερείς, οι ιερείς και όλοι οι πνευματικοί ποιμένες και δάσκαλοι; Λέει και ο άγιος Μάξιμος· «Μην άνέχεσαι να άκούς κακόλογα εναντίον του πνευματικού σου πατέρα, ούτε να κάνης περισσότερο πρόθυμο εκείνον που ομιλεί προσβλητικά γι' αυτόν, για να μη οργισθή ο Κύριος για τα έργα σου και σε εξαφανίση από την γη των ζώντων» (κεφ. νθ της α εκατοντάδος περί Αγάπης).

Από το βιβλίο: Χρηστοθήθεια των χριστιανών

Πηγή: agiosdimitrioskouvaras.blogspot.gr